

A MEGÖLETETT BÁRÁNY

Varga István felvételről elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. április 12.

A mai üzenetben nagyon izgalmas kérdésekkel foglalkozunk. Meg fogunk vizsgálni a húsvét kapcsán egy-két dolgot. Miért esik közel egymáshoz, és hogyan kapcsolódik a keresztény és a zsidó húsvét egymáshoz? Tehát nemcsak a keresztények, hanem a zsidók ünnepét is megvizsgáljuk. Hamarosan ki fog derülni, hogy ezt miért teszem. A zsidó húsvét egyébként ebben az évben április 8–16-ig tart. Ez egy nyolcnapos ünnep, ami a mózesi törvények között a legfőbb kötelező ünnep volt a pünkösöd (savuót) és a sátrak ünnepe (szukkot) előtt. Hogy mit jelent a keresztény húsvét, azt talán minden keresztény tudja, ha nem, akkor a mai üzenetből valószínű, hogy meg fogja tudni.

Mint köztudott, minden az ember bukásával kezdődött, és az egész Könyv arról szól, hogy hogyan szerezze vissza az Atya az elveszett gyermekét, és valójában a húsvét is erről szól. A mi húsvétunk. Ha ezt a mai üzenetet megértjük, akkor a hitünk még jobban meg fog erősödni, és az ellenség nem tud egykönnyen elbizonytalanítani bennünket. Ma nagyon fontos alapigazságokat fogok veletek megosztani, talán egy kicsit más oldalról is, mint ahogy ezt korábban tettük.

Ma egy kicsit az árnyékokat fogjuk vizsgálni, olyan módon, hogy akár az árnyékról is felismerhessük a mi Megváltónkat, a mi Üdvözítőnket. Az árnyék az ószövetség, ami előképe az újszövetségnek. A korai tanítványoknak nem volt újszövetségi Bibliájuk, mégis sikeresen osztották meg az örömhírt, az Evangéliumot az ószövetségi írásokból, ezért mi is meg fogjuk nézni ezeket. Hogy a keresztényeknek miért legnagyobb ünnep a húsvét, azt tudjuk. Mert a leghatalmasabb dolog történt velünk. Mi is feltámadtunk Ővele. Ez az Evangélium lényege, hogy Krisztus értünk meghalt, eltemették, és feltámadt. Mi is meghaltunk vele, és mi is feltámadtunk vele. Felmerülhet benned a kérdés, hogy miért a húsvét a legnagyobb ünnepe a zsidóknak is? Véletlen dolog lehet, hogy a világ legnagyobb ünnepe egybeesik a zsidóknak és keresztényeknek? Ez további kérdéseket vet föl. Mi köze az Egyiptomból való kivonulás ünnepének Krisztus keresztségéhez? Miért ünnepelik 3500 év óta évről évre a zsidók? Hiszen a többségük még nem hiszi, hogy a názáreti Jézus a Krisztusunk, aki megfeszítettet, meghalt, és feltámadt. Hogy Ő az, akiről Dávid is beszélt, hogy soha nem lát rothadást.

Halálból többen is föltámadtak, de azok újra meghaltak, és a testeik elporhadtak. Ebben a húsvéti üzenetben ezekről a kérdésekről lesz szó, illetve az Úr egy nagyon érdekes parancsolatáról fogok beszélni, amit a törvényben a zsidóknak adott. Mindjárt rá is fogok térni. Miért esik közel egymáshoz a keresztény húsvét, és a pészáh? Ennek a közvetlen oka az, hogy Poncius Pilátus a zsidók húsvétja előtt egy nappal ítélte halálra, és feszítettette keresztre Jézust. Vajon véletlen egybeesés, vagy az Úr forгатókönyve szerint történtek ezek a dolgok? Mint tudjuk, a pészáh az Egyiptomból való kivonulás ünnepe, ami a zsidók egyik legmeghatározóbb történelmi eseménye volt, vagyis arra emlékeznek, hogy rabszolgákból szabad emberekké váltak, hogy Isten kiválasztott népévé lettek. A pászkában való járás. A pászka valójában egynapos ünnep, amit követ a hét napos kovásztalan kenyerek ünnepe, de ez egybeolvadt, és így egy nyolcnapos ünnepről beszélünk a zsidók esetében. A Lukács evangélium említést tesz erről:

Lukács 22,1.

1. Elközelgetett pedig a kovásztalan kenyerek ünnepe, mely húsvétnak neveztetik.

A zsidók pászka ünnepe és a feltámadás ünnepe, az első húsvéttól napjainkig, közel 3500 éves időszakot ível át. Ha elolvassuk az egyiptomi kivonulást, majd az azt követő ünnepek közül elemezzük a törvények kötelezően előírt zsidó pászka ünnepét, és az utolsó vacsora történetét, talán akkor sokkal jobban megértjük a kereszt munkáját is. Isten gyülekezetének a legnagyobb ünnepét, magát a feltámadást. A zsidók ugyan megszabadultak az egyiptomi rabszolgaságból, de mint ismerjük a történetüket, ezt újabb fogságok, sanyarúságok követték.

A Messiás viszont végleg kiszabadított a sátán hatalmából. A zsidó ünnep héber neve pészáh. A szó kikerülést, elkerülést jelent, utalva arra, hogy a halál angyala elkerülte a zsidókat, mert a bárány vérével megjelölték a házaikat úgy, ahogy Mózes által parancsolta az Úr a hébereknek. Így az elsőszülöttek megmenekültek. Isten a zsidó népnek parancsolatba adta, kötelezővé tette az esemény megünneplését. Minden évben, meghatározva az ünnep pontos idejét, ez a nisszán hó 14. napja. Ez az egyik legfontosabb zsidó ünnep, mert az összes többi kötelező ünnep is az egyiptomi kivonulás köré csoportosul.

Vajon miért pont ezt az ünnepet választotta ki az Úr a legfőbb ünnepnek? Az ünnep részleteit is meghatározta, hogyan kell megünnepelni, és milyen kötelező elemei annak az ünnepnek. Nem véletlenül. Nem véletlenül ünnepelte meg Jézus a tanítványaival ezt az ünnepet egy nappal a megfeszítése előtt, pontosan úgy, ahogy a törvényben meg volt határozva. Jézus halála előtt az utolsó vacsora volt az egyik legnagyobb jelentőséggel bíró esemény. Jézus a pászka asztalnál magyarázta el utoljára, hogy mi fog vele történni. Hogy az eddigi ünnepek is mind róla emlékeztek meg. Hogy róla szólnak. Erről emlékeznek meg, és erről emlékezzenek meg mindenkor. Nem véletlenül jelentette ki Pálnak az utolsó vacsora esemény történéseit az Úr. Mert erről szól az egész Evangélium. Ez a legjelentőségtelesebb történés az egész Újszövetségben. Tehát a kereszt munkája köré csoportosul minden más is. Ezért semmi nem bír nagyobb jelentőséggel az egész emberiség történetében, mint a húsvét. Ez korszakváltást jelent a törvény, azaz a halál korszakából a kegyelem korszakába. Ezért mondja az Írás:

2Korinthus 3,7–9.

7. Ha pedig a halálnak betűkkel kövekbe vésett szolgálata dicsőséges vala, úgyhogy Izrael fiai nem is nézhetek Mózes orcájára arcának elmúló dicsősége miatt,

8. Hogyne volna méginkább dicsőséges a Szellemnek szolgálata?

9. Mert ha a kárhóztatás szolgálata dicsőséges, mennyivel inkább dicsőséges a megigazulás szolgálata?

Nézzük a zsidó ünnep előkészítésének a részleteit, amit az evangéliumok is említenek az utolsó vacsora esetében is. Jézus pontosan elkészítette velük az utolsó vacsorát. Hogyan kell ezt megtenni? Ábrahám, Izsák és Jákób leszármazottjai voltak azok, akik már Izrael népeként, több mint négyszáz év után elhagyták Egyiptom földjét, miután a fáraó keményen sanyargatta és dolgoztatta őket. Mit kellett tenniük a kivonulás előtt?

1. Ki kellett választani egy bárányt, egy hibátlan bárányt négy nappal a húsvét előtt.

2. Ezt a bárányt el kellett különíteni a nyájtól.

3. Meg kellett vizsgálni, hogy a bárány tökéletes-e.

4. 14-én este nyilvánosan meg kellett ölni a bárányt. Ilyen módon az egész nép, az egész gyülekezet, felelős volt a bárány haláláért.

5. Minden családnak személyesen kellett a bárány vérének az ajtófélfára kenni, az Úrban való hitük látható jeleként.

Abban a percben az ártatlan bárány, aki az ő helyükbe lépett, lehetővé tette, hogy az Úr ítélete elkerülje őket.

2Mózes 12,13.

13. És a vér jelül lesz néktek a házakon, amelyekben ti lesztek, s meglátom a vért és elmegyek mellettetek és nem lesz rajtatok a csapás veszedelemre, mikor megverem Egyiptom földjét.

Tehát így vezette be az Úr a pászka ünnepét. Az ünnepnek megvoltak a szabályai. A pászka legfőbb kelléke a bárány. Ő áll az esemény középpontjában. Ahol nincs bárány, ott nincs szabadulás. Három kötelező ételt kellett fogyasztani az ünnepen. Ezek a bárány húsa, a macesz, ami a kovásztalan kenyér, és a keserűfű. Egy évvel a kivonulás után Isten megparancsolta a zsidó népnek, hogy mutassák be a pészáh áldozatát. Ennek az időpontja arra az időpontra esett, az áldozat húsát tűz felett kellett megsütni, és még aznap éjjel el kellett

fogyasztani, ahogy azt az igazi pészahon tenniük kellett, a kivonulás alkalmával. Tűzön kellett megsütni, ami az ítéletet jelképezte, hogy az elsősülöttek helyett az ártatlan báránynak kellett meghalni, és a büntetést neki kellett elszenvedni. Utána a zsidók még 39 éven át vándoroltak a sivatagban, és ezt minden évben megünnepelték, a 40. év végén is megünnepelték. De húsvét előtt néhány nappal Mózes meghalt, és Nún fia, Józsué vette át a vezetést. Ő vezette át őket a Jordán folyón, és ott mutatták be az ő földjükön az első pészah áldozatot.

Második kellék a macesz volt, a kovásztalan kenyér. Mít jelent a kovász? A kovász a bűn jelképe. Így a kovásztalan kenyér a bárány megtisztító áldozatát jelképezi. A kivonulás éjszakáján a zsidóknak nem volt elég idejük, hogy megkelesszék a tésztájukat, ezért lapos kovásztalan kenyereket ettek, és ezt vitték magukkal a pusztába is. A mai napig ezt fogyasztják ilyenkor. Csupán két összetevőből: vízből és lisztből áll a macesz. Ezen az éjszakán a zsidók a napokkal korábban áldozat céljára előkészített bárányt is levágták, és vérrel bekenték az ajtófélfákat, hogy a halál angyala elkerülje és átugorja a zsidó házakat. Ebből származik az ünnep neve, a pészah. Megparancsolta a zsidóknak, hogy minden évben üljék meg a pészah ünnepét.

A keserűfü a szenvedés keserűségét jelenti, ami szintén kelléke mind a mai napig a pészahi vacsorának. Hogyan ünnepelték meg a pászkát? A bárány húsa, a macesz, a kovásztalan kenyér, és a keserűfü volt ennek a kelléke, mint amint az előbb említettem. Ezek közül nézzünk meg néhányat, hogy miért fontos. Néhány párhuzamra szeretnék rávilágítani. A zsidók ünnepét a Hagada alapján bonyolították le. Tehát el kellett mondani a Hagadát, az egyiptomi kivonulásnak a történetét. A hagada szó jelentése az elbeszélés. A Hagada egyben a lebonyolítás forgatókönyve is. Miért ez a legfőbb ünnepük a zsidóknak? Miért adta parancsolatba az Úr, hogy a kivonulás történetét el kell mesélni az utódaiknak, mikor annyi minden más dolog is történik velük? Ez egy nagyon-nagyon furcsa parancsolat. Miért pont ezt? Miért nem a Noé bárkáját, vagy például a József történetét, vagy valami mást? Miért adta parancsba az Úr, hogy évről évre emlékezzenek erre? És még a módját is megszabta az Úr. Ezt olvassuk:

2Mózes 12,25–27.

25. És mikor bementek a földre, melyet az Úr ad nektek, amint megmondotta: akkor tartsátok meg ezt a szertartást.

26. Mikor pedig a ti fiaitok mondják néktek: Micsoda ez a ti szertartástok?

27. Akkor mondjátok: Pászkaáldozat ez az Úrnak, aki elment az Izrael fiainak háza mellett Egyiptomban, mikor megverte az egyiptombelieket, a mi házainkat pedig megtaltalmazta. És a nép meghajtá magát és leborula.

A széder vacsora során, ahogy ma nevezik a zsidók, minden zsidónak tűzön sült bárány húsát kell enni. Egy maceszt kell ennie, lehetőleg kézzel gyúrt maceszt. Négy pohár bort kell meginnia, a megjelölt időben, elsőként a kiddusnál, és lehetőség szerint vörös bort. Keserűfüvet kell ennie, és dicsőítő zsoltárokat, azaz Hallélt kell mondaniuk, és énekelni. Ezt ma is így teszik, nagyon kicsi, apró bővítéssel. Jézus is hasonlóképpen fogyasztotta el a tanítványaival az utolsó vacsorát. Az utolsó vacsora benne van az újszövetségi Írásokban, de a rendje el van rejtve, a máig megőrzött zsidó hagyományokból láthatjuk a vacsora fő rendjét és menetét. Az első pohár a kiddus, ami az elválasztást jelenti, a megszentelést. Elválasztani ezt a napot az Úr számára. A következő volt a kézmosás. A János evangéliumban olvassuk:

János 13,4–5.

4. Felkele a vacsorától, leveté a felső ruháját; és egy kendőt vevén, körülköté magát.

5. Azután vizet tölte a medencébe, és kezdé mosni a tanítványok lábait, és megtörölni a kendővel, amellyel körül van kötve.

A középső maceszt kettétörte, a kettétört darabok egyik részét vászonruhába csavarta, eltüntették egy kis időre, ami majd később visszakerül az asztalra. Ezt ma is így teszik a zsidók. Föl kell tenniük a négy kérdést: Miért kovásztalan a kenyér? Miért keserű a fü? Miért mártogatunk? Miért könyökölünk?

János 13,23. 26.

23. Egy pedig az ő tanítványai közül a Jézus kebelén nyugszik vala, akit szeret vala Jézus.

Le van írva az Írásokban, János is így tette. A második pohárnál kárán sajnálkozva. A következő a macesz bemártása. A középső kettőtört darab megmaradt részét összetörik, bemártják, Jézus is így tette:

26. Felele Jézus: Az, akinek én a bemártott falatot adom. És bemártván a falatot, adá Iskarióti Júdásnak, a Simon fiának.

Júdás ettől kezdve már nem volt velük, nem vett részt a vacsora további részében. Majd következik maga a vacsora. A sült bárány, zöldségek, macesz. Ma már ezt kibővítették több minden mással, de Jézus korában biztos, hogy ezek voltak a fő kellékei az úrvacsorának. Az *afikomen* Jézus idejében nem volt szokás, csak az első században vezették be. Ez egyébként egy csoda, hogy belekerült a mai széderbe. Mivel Izraelnek az afikomen a bárányt jelképezi, ezért kötelező enni belőle. Nincs rá héber szó, de egyenesen logikus, hogy napjaink több millió zsidó otthonában világszerte a pászka szertartás leghomályosabb ceremóniája az afikomen szolgálata, és az egész ünnep számára a legfőbb és legerőteljesebb jelentést hordozza. Az afikomen jelentése: eljöttem. Évente arra emlékeztet, hogy a Messiás, az igazi pászka Bárány már eljött. A szó értelme az, hogy eljöttem. Így aztán évről évre még mindig ugyanazon kérdésekkel töltik be a házat. Miben különbözik ez az este? Az afikomen bizonyosága pedig válaszként ott van. Eljöttem. Eljöttem. A mi az úrvacsoránkból csak ennyi a lényeg, az Ő megtört teste, ebből részesülünk mi, és ami utána jön, az a harmadik pohár. Az a megváltás pohara.

Máté 26,26–28.

26. Mikor pedig evének, vette Jézus a kenyeret és hálákat adván, megtöré és adta a tanítványoknak, és monda: Vegyétek, egyétek; ez az én testem.

27. És vévén a poharat és hálákat adván adá azoknak, ezt mondván: Igyatok ebből mindnyájan;

28. Mert ez az én vérem, az új szövetségnek vére, amely sokakért kiontatik bűnöknek eltörlésére.

Később erről a pohárról beszélt, amikor a Gecsemáné kertben imádkozott, mert Jézus tudta, hogy ezt a poharat ki kell innia.

Lukács 22,42.

42. Mondván: Atyám, ha akarod, távoztasd el tőlem e pohárt; mindazáltal ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen!

Ez egy keserű pohár volt. Mert a saját vére ontatott ki italáldozatként. A következő az a dicséret pohara. Ezt a poharat Jézus nem itta meg velük. Tudta ugyanis, hogy a zsidó nép el fogja Őt utasítani. Addig pedig az Ő öröme nem lehet teljes.

Máté 26,29–30.

29. Mondom pedig nektek, hogy: Mostantól fogva nem iszom a szőlőtökének ebből a terméséből mindama napig, amikor újan iszom azt veletek az én Atyámnak királyságában.

Ezt követte az záró himnusz, amikor kimentek a Gecsemáné kertbe, vacsora végén zsoltárokat énekeltek, amit úgy neveztek, hogy hallél. Ezt lefordítva: halleluja, Isten dicsérete.

30. És dicséretet énekelvén, kimenének az Olajfák hegyére.

Milyen tragikus, hogy a zsidó nép egy része nem ismerte fel a saját Messiását. Duplán tragikus, mert a 118-as zsoltárt – a messiási zsoltárnak hívják a mai napig –, megfeszítése előtt néhány nappal, amint ma virágvasárnapként emlegetnek a keresztyének, a jeruzsálemi bevonuláskor ezt énekeltek neki.

Máté 21,4–11.

4. Mindez pedig azért lett, hogy beteljesedjék a próféta mondása, aki így szólott:

5. Mondjátok meg Sion leányának: Ímhol jön néked a te Királyod, alázatosan és számaron ülve, és teherhordozó számarnak vehén.

6. A tanítványok pedig elmenvén és úgy cselekedvén, amint Jézus parancsolta nékik,

7. Elhozzák a számarat és annak vehét, és felső ruháikat rájuk teríték, és ráüle azokra.

8. A sokaság legnagyobb része pedig felső ruháit az útra teríté; mások pedig a fákról gallyakat vagdálnak és hintenek vala az útra.

9. Az előtte és utána menő sokaság pedig kiáltott, mondván: Hozsánna a Dávid fiának! Áldott, aki jön az Úrnak nevében! Hozsánna a magasságban!

10. És amikor bemegy vala Jeruzsálembe, felháborodék az egész város, mondván: Kicsoda ez?

11. A sokaság pedig monda: Ez Jézus, a galileai Názáretből való próféta.

Nézzük meg, a kovásztalanítás mit jelent?

Máté 21,12–15.

12. És beméne Jézus az Isten templomába, és kiüzé mindazokat, akik árulnak és vásárolnak vala a templomban; és a pénzváltók asztalait és a galambárosok székeit felforgatá.

13. És monda nékik: Meg van írva: Az én házam imádság házának mondatik. Ti pedig azt latroknak barlangjává tettétek.

14. És mentek hozzá vakok és sánták a templomban; és meggyógyítá őket.

15. A főpapok és írástudók pedig, látván a csodákat, amelyeket cselekedett, és a gyermekeket, akik kiáltottak a templomban, és ezt mondták: Hozsánna a Dávid fiának; haragra gerjedének.

Haragra gerjedtek, mert Messiásnak kiáltották ki. Nézzük a tanulságokat, és válaszokat a miértekre. Miért három macesz? Az Atyát, a Fiút, és a Szent Szellemet szimbolizálja a három macesz. Miért a középsőt törték meg? Mert a Fiú teste töretett meg. Miért tekerték vászonba, és dugták el, dugják el ma is a középső maceszt? Mert miután a testét megtörték, meghalt, betekerték halotti lepelbe, eltemették. Miért kerül vissza az afikomen, ami azt jelenti, hogy megérkeztem? Mert három nap múlva Jézus feltámadt. Miért a harmadik pohárnál monda Jézus, hogy ez az én vérem? Mert ez a megváltás pohara, ami az Ő vére. Miért akkor monda, hogy ez az én testem, amely tiértetek megtöretik, amikor a középső kenyeret kettétörte? Erre monda, hogy vegyétek és egyétek, mert értetek töretik meg. Nekünk csak erre a kettőre van szükségünk: a megtört testére, és a kifolyt vérére. Semmi nem véletlen.

Tehát a Pászká ünnepe a feltámadásban teljesedik be. Ez az ünnep ma sem választható el a báránytól, mert akinek nincs helyettesítő báránya, az maga viseli a bűneinek a terhét, és az egy halott ember! A mi pászka bárányunk, Jézus az egyetlen reménység a mennybe jutáshoz minden ember számára. Ahogy személyesen kellett a bárány vérének az ajtófélfára kenni, ma ugyanúgy mindenkinek személyesen kell elfogadnia a Megváltó véráldozatát. Ma sincs szabadulás a bárány nélkül. A lényeg az, hogy Ő feltámadt, és él. Ezért kérdezte az angyal, amikor keresték, hogy miért keresitek a holtak között az élőket? A Zsidó levél 13 fejezetből áll, az előképek és a valóság összehasonlításából. Miért határozta meg az áldozat bemutatásának módját Isten, hogy kinek, hol, hogyan, és miért kell az áldozatot bemutatnia? A Zsidó levélből kapunk erre választ. Az ószövetségi áldozatok előképek voltak, amíg az igazi bárány el nem jön. De nem csak az igazi bárányról van szó, hanem az igazi főapról is. Nem az Áron rendjéből, hanem a Melkisédek rendjéből, aki örök főpap, és nagyobb, mint Ábrahám. A papság megváltozásával megváltozik a törvény is. Megváltozott a szövetség is. A 8. fejezet arról beszél, hogy a mennyei dolgok árnyéka volt csak a mózesi törvény. Nem csak az igazi főapról, és nem csak az igazi szentélyről beszél Pál, mert nem mindegy az sem, hogy hol mutatják be azt az áldozatot. Ha a sátán tudta volna, ahogy az 1Korinthus 2,6-8 írja:

1Korinthus 2,6–8.

6. Bölcsességet pedig a tökéletesek között szólunk; ámde nem e világnak, sem e világ veszendő fejedelmeinek bölcsességét;

7. Hanem Istennek titkon való bölcsességét szóljuk, azt az elrejtett bölcsességet, melyet az idők kezdetén elrendelt Isten a mi dicsőségünkre;

8. Melyet e világ fejedelmei közül senki sem ismert, mert ha megismerték volna, nem feszítették volna meg a dicsőség Urát.

Az ördög az ellen harcol, hogy megismerd az igazságot, vissza akar vinni a törvényhez, fogságban akar tartani, vádolni akar.

1Korinthus 15,14.

14. Ha pedig Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk, de hiábavaló a ti hitetek is.

Miért volt kötelező továbbadni az egyiptomi kivonulás történetét? Mert a pészach minden pontjában a Messiásra mutat, előképe, árnyéka a kereszt munkájának. Erről mindenkinek zsidónak, meg pogánynak egyaránt fel kell ismernie az igazi áldozati bárányt, a Messiást, a Megváltót. Hogyan teljesedett be Krisztusban a pászka? Az elején említettem a törvényben előírtakat. Most nézzük meg, hogyan teljesedett be a törvény, az előkép Krisztusban? Első, hogy ki kellett választani egy hibátlan bárányt négy nappal a húsvét előtt. A nép már kiválasztotta, amikor bevonult Jeruzsálembe, korábban felolvastam az Igét. Kikiáltották Messiásnak! Énekelték, hogy hozsanna Dávid fiának. A bárányt el kellett különíteni a nyájtól. A zsidók ezt is megtették, ahogy János írja: az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be Őt. Tehát el lett különítve a nyájtól. Aztán meg kellett vizsgálni, hogy a bárány tökéletes-e. Vajon ez is megtörtént-e? A vezetők eldöntötték, hogy meg kell ölni, annak ellenére, hogy nem találtak benne bűnt, nem tudták mivel vádolni, mert minden vádjuk alól tisztázta magát. Pedig alaposan megvizsgálták, még a hamis tanúk sem tudtak segíteni, hogy bűnt találjanak benne. Még a világ is megvizsgálta a bárányt, hogy tökéletes, Pilátus is, Heródes is megállapította, hogy a bárány tökéletes, hiszen ártatlannak ítélte. A tizennegyedik este nyíltan meg kellett ölni a bárányt, azaz péntek este, még a szombat előtt. Tehát ez is beteljesedett, ilyen módon, az egész nép, az egész gyülekezet, minden ember felelős volt a bárány haláláért. Mindenki szeme láttára lett megfeszítve, és a gyülekezet áldozta fel, hiszen azt mondták Pilátusnak, hogy az Ő vére rajtuk legyen. Minden családnak személyesen kellett a bárány vérével az ajtó-félfára kenni az Úrban levő hitük látható jeleként. Abban a percben az ártatlan bárány, aki az ő helyükbe lépett, lehetővé tette, hogy az Úr ítélete elkerülje őket.

Ma ugyanúgy mindenkinek személyesen kell Jézust elfogadni, és a kereszt véráldozatát a magáénak tudni. Ezért a világ legnagyobb ünnepe a feltámadás, hiszen győzött az élet a halál felett. Győzött a kegyelem a törvény átka és az ítélet felett. Megítéltettünk Ővele a keresztfa által, mert ott voltunk a halálában, és vele együtt feltámadtunk a halálból. Jézus az elsőszülött a halottak közül. Már csak az utolsó ellenség a fizikai halál vár legyőzésre. Jézus a legfőbb ellenségünkkel elbánt, a sátánnal, az embergyilkossal leszámolt a keresztfán.

Kolosse 2,12–15.

12. Eltemetettvén Ővele együtt a keresztségben, akiben együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta Őt a halálból.

Az Írás azt állítja, hogy mi ott voltunk vele a kereszten, vele haltunk és támadtunk fel.

13. És titeket, kik holtak valátok a bűnökben és a ti testeteknek körülmetéletlenségében, megelevenített együtt Ővele, megbocsátván minden bűnötöket,

A következő vers magyarázza el, hogyan történt mindez.

14. Azáltal, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló kézírást, amely ellenünk volt nekünk, és azt eltette az útból, odaszegezvén azt a keresztfára;

Véget ért a törvény korszaka, és a kegyelem korszaka következett be, ahogy Jeremiás is megprófétálta. Az Újszövetségben is olvassuk a Zsidókhoz írt levélben azt a négy fő pontot, hogy ez a szövetség nem a régi szövetség szerint lesz, mert új szövetséget szerzek velük.

Mindannyian Istentől tanítottak lesznek. Itt a Szent Szellemre utal az Írás, akiről Jézus is beszélt, a törvényt a szívünkbe írja be az Úr, és nem a kőtáblára. A legfontosabb, hogy bűneinkről, álnokságainkról többé meg nem emlékeznek. Mert Jézus meghalt az első bűnök váltságáért, és szükségtelenné tette a törvényt.

15. Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszegyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által.

Ahogy Ő mondta, hogy elvégeztetett. Az ördög fegyvere a törvény, amivel vádol bennünket. Nincs az ördögnek fegyvere ellenünk, kettéhasadt a kárpit, megnyílt az út a szentélyhez, ahova útnyitóul bement Jézus. Éppen ezért szabadok vagyunk, teljes szabadságot kaptunk az Úr Jézus Krisztusban, az Ő keresztségének a munkája szabadított meg bennünket. Látjuk, ahogy végimentünk az ószövetségi történéseken, pontosan kiderül az a tény, hogy miért adta parancsba Isten a zsidó népnek azt, hogy a fiaiknak el kell mondani ezeket a történeteket. A választ megkaptuk rá, ezért fontos. Jézus pedig azt adta parancsolatba, hogy hirdessük az Evangéliumot. Tehát amikor vettük az úrvacsorát, az úrvacsorában pontosan ezt tettük, amit ma is tesznek a zsidók az ő széder vacsorájukon, anélkül hogy tudnák, hogy valójában Krisztusra mutatnak, Krisztus keresztségére.

Most pedig azokhoz szeretnék szólni, akik még nem döntöttek Jézus mellett. Ahogy a zsidóknak meg kellett tenniük a szabadulásukhoz a rájuk eső részt, meg kellett ölni a bárányt, föl kellett kenni a vérét a szemöldökfára, hogy megszabaduljanak, ugyanúgy nekünk is segítségül kell hívni Jézus nevét. A Biblia azt mondja, hogy mindenki, aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözülni fog, és aki nem, az elkárhozik. Isten világossá tette az Evangéliumot, és világossá tette az üdvösség útját. Az üdvösség nem egy bonyolult dolog. Az üdvösség arról szól, hogy megszabadulunk a sátán hatalmából. Jézus már ezt megtette, nekünk semmi másra nincs szükségünk, mint hogy elfogadjuk ezt az áldozatot, és a magunkénak tudjuk a Bárány vérét, az Ő megtört testét. Jézus megtört testét, és az Ő kifolyt vérét. Hiszen a Biblia azt tanítja az 1Péter 2,24-ben, hogy mert a betegségeinket Ő viselte, fájdalmainkat hordozá. Ésaiás próféta könyvében is olvassuk mindezeket. Az Ésaiás 53. számol be erről, hogy Jézus mit végzett el valójában a kereszten.

Ésaiás 53,4–11.

4. Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostromoztatik, verettetik és kínoztatik Istentől!

5. És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.

Az 1Péter 2,24 is ezt az igesort idézi. Nagyon sok embernek csak arra van hite, hogy majd ha meghal, akkor a mennybe kerül, de Isten sokkal többet végzett el az egyszülött fia feláldozásával a kereszten, mint csak annyi, hogy majd a halálunk után a mennybe megyünk. Isten gondoskodott a földi ittlétünkről, és gondoskodott a gyógyulásunkról is. Főleg nagyon fontos ezekben az időkben hangsúlyozni azt, hogy igenis Krisztusban gyógyulás van! Nekünk nem kell félni, mi nem a félelem szellemét kaptuk, hiszen Jézus legyőzte a betegséget. Ha mi hisszük ezeket az igeverseket, akkor hit által ugyanígy birtokba tudjuk venni a gyógyulásunkat, és a szabadulásunkat.

6. Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, mindenki a maga útjára térvén; de az Úr mindnyájunk vétjét Őreá veté.

7. Kínoztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, mely mézsárszékre vitetik, és mint juh, mely megnémul az őt nyírók előtt; és száját nem nyitotta meg!

Nem ahhoz kell az erő, hogy bántalmazunk valakit, hanem ahhoz, hogy a bántalmazást szóltalanul valaki eltúrje. Ez a kereszt ereje. Ezt a fenevadat, ezt az embergyilkost egy báránnyal győzte le Isten. A bárány védtelen, nem tud védekezni. A bárány semmit nem tud

tenni, se rúgni, se harapni, gyakorlatilag egy védtelen jószág. Egy ilyen báránnyal győzte le a mi Urunk a fenevadat, az embergyilkost.

8. A fogságból és ítéletből ragadtatott el, és kortársainál ki gondolt arra, hogy kivágatott az élők földjéből, hogy népem bűne miatt verettetett meg?!

Ő nem azért ment a keresztre, mert bűnös volt. Ő büntelen volt.

9. És a gonoszok közt adtak sírt néki, és a gazdagok mellé jutott kínos halálok után: pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában.

Akiket bűnösnek ítélték el abban a sírban, azok nem kaptak normális sírt, azokat kidobták a szemétdombra, szó szerint. De Isten nem hagyta, mivel Jézus büntelen volt, ezért gondoskodott József révén arról, hogy egy új sírhelyet kapjon, és a gazdagok között temették el. Ezek a próféciaik, amik Krisztus előtt több száz évvel születtek az Úr Jézus haláláról, mind beteljesedtek. És nem beszéltem még a többi prófeciáról, azokat is végig vehettük volna a Zsoltárokból, ahol meg van profétálva, hogy a köntösére sorsot vetettek. Ezek mind-mind beteljesedtek.

10. És az Úr akarata volt, hogy betegség törje össze; hogyha önlelkét a bűnért áldozatul adja, magot lát, és napjait meghosszabbítja, és az Úr akarata végbemegy az Ő keze által.

Nem az Úr adta rá a betegséget, ezt hadd mondjam el, Ő egyszerűen megengedte. Megengedte, nem lépett közbe. Jézust gúnyolták, és mondták neki, hogy ha te Isten Fia vagy, akkor gyere le a keresztről, és akkor majd hiszünk neked! Óriási volt a kísértés, mert Jézusnak megvolt a hatalma, és megvolt az ereje, hogy mindezt megtegye. Ehhez kellett az igazi erő, hogy ennek ellenére nem tette meg. Az Atya is közbeléphetett volna, hiszen mondta Pilátusnak Jézus, hogy ha én annyira akarnám, akkor sok-sok légió angyalt idehozhatnék, és semmivé tenné benneteket! De Jézus önként ment a keresztre. Azt mondta, hogy az én életemet senki nem veszi el tőlem, én magamtól teszem le az életemet.

11. Mert lelke szenvedése folytán látni fog, és megelégedett lesz, ismeretével igaz Szolgám sokakat megigazít, és vétkeiket Ő viseli.

Ezek mind próféciaik, amik beteljesedtek a Krisztus kereszttjével, a Krisztus halálával. Én most arra hívlak, hogy te is fogadd el ezt a véráldozatot, ha még nem tetted! Kérd meg, hogy legyen az életed Ura, legyen a Megváltód, és miután ezt az imát elmondtuk, utána fogunk imádkozni mindannyiunkért. Úgyhogy itt az idő, ha valaki még nem adta át az életét Jézusnak! Mindez a sok borzalmas dolog, ami Jézussal történt, ezt Isten mind miattunk engedte. Jézus nem volt bűnös, Ő nem ismert bünt, nem érdemelt halált, de helyettünk meghalt, és elhordozta a mi bűneinknek a büntetését. A Biblia azt tanítja, hogy ha te száddal vallást teszel az úr Jézusról, és a szívedben hiszed, hogy Isten föltámasztotta Őt a halálból üdvözülsz, mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre. Én most kérek téged, ha még ezt nem tetted, akkor add át az életedet az Úr Jézus Krisztusnak, és örök életet kapsz! Úgyhogy kérek, mondd velem ezt az imát: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérek Jézus, jöjj a szívembe! Legyél az én Uram! Legyél az én Megváltóm! Legyél az én Gyógyítóm! És én meg vagyok váltva, örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban, az Ő vére tisztára mosott. Megtisztított minden büntől. Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság. Ámen.

Most pedig kérek, imádkozz velem, ha bármilyen elnyomás, bármilyen betegség van a testeden, akkor hit által elfogadhatod a gyógyulásodat! Mert a gyógyulásunk kétezer évvel ezelőtt megtörtént a Jézus Krisztus sebeiben ott a kereszten. Nekünk semmi mást nem kell tennünk, csak hittel birtokba vennünk mindazt, ami hozzánk tartozik. Ha van valamilyen testrészed, amelyik fáj, kérek, tedd oda a kezedet, és imádkozz velem együtt, és dorgáljuk meg ezt a betegséget, parancsoljuk el ezt a betegséget a testedről! Mi nem a betegség tényét

tagadjuk, hanem a jogát a testeden. Lehet, hogy azonnal változást látsz, de lehet, hogy nem azonnal látsz változást. Egy dolog biztos, hogy Jézus Krisztus sebeiben gyógyulást vettünk!

Most együtt imádkozzunk: A názáreti Jézus Krisztus nevében ellened megyek, minden betegség, minden fájdalom, minden elnyomás! Legyen az bármilyen betegség, legyen az fizikai, vagy lelki eredetű. Minden gonosz erőt, minden gonosz szellemet, minden gyötrő szellemet megdorgálok a tested felett! Minden hazug tünetet a Jézus nevében elparancsolok a testedről! A krisztusi hatalmunknál fogva megdorgáljuk a betegségeket, mert meg van írva, hogy a föld, amelyet a talpunk érint, azt nekünk adja az Úr, a mi testünk pedig Isten Szellemeinek a temploma. Áron vétettünk meg, Isten Szelleme lakozik bennünk, éppen ezért test, megparancsoljuk, hogy engedelmeskedj Isten Igéjének, és meggyógyulsz most, a Jézus szent nevében! Köszönjük, Uram, elfogadjuk mindazt, amit nekünk adtál! Hálát és dicsőséget adunk Neked örökkön örökké!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

